

వేద కాలం భారతీయ నాగరికత మరియు సంస్కృతి యొక్క పరిణామంలో కీలకమైన దశగా గుర్తించబడింది, ఇది ఇతర ప్రాచీన సమాజాల పథాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. ఈ యుగంలో, నాలుగు ప్రాథమిక వేదాలు ఉద్భవించాయి, ఇవి సమాజంలోని వివిధ అంశాలకు, మతపరమైన, రాజకీయ, ఆర్థిక మరియు మరిన్నింటిని కలిగి ఉండే విధంగా ప్రకాశించే మార్గదర్శకాలుగా పనిచేస్తాయి.

తరువాతి వేద కాలంలో, ప్రధానంగా వ్యవసాయ సమాజానికి పరివర్తన చెందడం ద్వారా, యజుర్వేదం, అథర్వవేదం మరియు సామవేదం యొక్క సంహితలు రచించబడ్డాయి. ఈ గ్రంథాలు, సమాజంలో పెరుగుతున్న సంక్లిష్టతలు, క్లిష్టమైన వివరణాత్మక ఆచారాలు మరియు ప్రోటోకాల్ల మధ్య రూపొందించబడ్డాయి.

Adda247 APP

వేదకాలంలో స్త్రీలు

వేదకాలం గణనీయమైన పురోగతిని ప్రదర్శించింది, ముఖ్యంగా లింగ సమానత్వం. సంక్లిష్టమైన సామాజిక చట్టం స్త్రీ పురుషుల మధ్య సమానత్వాన్ని నిర్ధారించింది, వివాహిత జంటలకు ఉమ్మడి రాజకీయ హక్కులు ఇవ్వబడ్డాయి. ఈ సమ్మిళిత సూత్రం సనేట్ (సభ), ప్రభుత్వ సభలు (సమితి) వంటి పాలక సంస్థలకు విస్తరించింది. ప్రత్యేక వర్గాలలో, మహిళలు తరచుగా తమ భాగస్వాములను ఎన్నుకోవడానికి స్వయంవార్లను ఏర్పాటు చేశారు, ఇది పరస్పర అంగీకారం ఉన్నప్పటికీ వివాహం యొక్క ప్రాముఖ్యతను నొక్కి చెప్పింది.

వేదానంతర కాలంలో స్త్రీలు

వేదానంతర కాలంలో, మహిళల హక్కులు క్షీణించాయి, బహుశా ఆర్యేతర వివాహాలను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా ప్రభావితమై ఉండవచ్చు. ఆర్యేతర భార్యలకు వైదిక ఆచారాలతో పరిచయం లేకపోవడం వల్ల వారు తమ ఆర్య భర్తలతో పాటు వివిధ మత ఆచారాలకు దూరంగా ఉన్నారు. పర్యవసానంగా, ఆర్యులు కూడా క్రమంగా కొన్ని అధికారాలను కోల్పోయారు.

ఆడపిల్లలు అధికారిక విద్యకు దూరమయ్యారు, మరియు బాలికల వివాహ వయస్సు 8 లేదా 10 సంవత్సరాలకు పడిపోయింది. ఈ మార్పు ఫలితంగా యుక్తవయస్సుకు ముందు వివాహాలు పెరిగాయి, చాలా మంది బాల వధువులకు తగిన విద్య లేదు. స్త్రీలు వరకట్న డిమాండ్లకు లోనయ్యారు, మరియు వైధవ్యం ఎల్లప్పుడూ కళంకితమవ్వబడనప్పటికీ, వితంతు పునర్వివాహం స్థిరంగా ప్రోత్సహించబడలేదు.

ప్రారంభ ఋగ్వేద కాలంలో మహిళల పాత్ర మరియు స్థితి

- మహిళలు గౌరవప్రదమైన పదవులను నిర్వహించారు మరియు సమాజంలో అధికారాన్ని నిర్వహించారు, గౌరవనీయమైన మహిళల ఉనికి దేవతల ఉనికిని సూచిస్తుందనే ఆర్యుల నమ్మకాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది.

వేద యుగంలో స్త్రీల స్థానం

- గృహ, మతపరమైన ఆచారాల్లో మహిళల భాగస్వామ్యం ఉండేది.
- విద్యావంతులైన మహిళలు మాత్రమే వైదిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించగలరని గుర్తించి అవివాహిత మహిళలు విద్యను పొందడం తప్పనిసరి చేయబడింది.
- విద్యలో ప్రవేశానికి గుర్తుగా ఉపనయన కార్యక్రమంలో పాల్గొనేందుకు మహిళలను అనుమతించారు.
- 16 సంవత్సరాల వయస్సు తర్వాత మహిళలకు వివాహం అనుమతించబడింది, వారి జీవిత భాగస్వాములను ఎంచుకోవడానికి మరియు వారి స్వయంవర్ వేడుకలను నిర్వహించడానికి వారికి స్వయంప్రతిపత్తిని ఇచ్చింది.
- బాల్యవివాహాలు అసాధారణం, సతీ ఆచారం చాలా అరుదు.
- పితృస్వామ్యం ఉన్నప్పటికీ, ప్రారంభ వైదిక సమాజం వయోజన వివాహం, నచ్చిన వివాహాలు మరియు వితంతు పునర్వివాహానికి అవకాశం కల్పించింది.

తరువాతి వేదకాలంలో స్త్రీల పాత్ర మరియు స్థితి

- తరువాతి ఋగ్వేద కాలంలో అస్పృష్టమైన కారణాల వల్ల స్త్రీల స్థితిగతులు పరివర్తన చెందాయి.
- వివిధ సంస్కృతులతో పెరిగిన పరస్పర చర్య నిర్దిష్ట ప్రమాణాల ఆధారంగా మహిళలపై ఆంక్షలు విధించడానికి దారితీసిందని పండితులు సూచిస్తున్నారు.
- ఈ కాలంలో మహిళల హక్కులను హరించేసే కఠినమైన పితృస్వామ్య సంస్కృతి ఆవిర్భవించింది.
- ఈ ఆంక్షలు విధించడంలో మతం ప్రధాన పాత్ర పోషించింది, ఫలితంగా ఇష్టానుసారం వివాహం చేసుకునే స్వేచ్ఛ మరియు విద్యను పొందడం వంటి హక్కులను రద్దు చేశారు.
- స్త్రీలకు వివాహ వయస్సు తగ్గింది, మరియు వాటిని తరచుగా ప్రధానంగా పునరుత్పత్తి సాధనాలుగా చూశారు.
- గృహిణుల పాత్రకు పరిమితం కావడంతో మహిళలకు సామాజిక చైతన్యం తగ్గింది.
- వితంతు పునర్వివాహం నిషేధించబడింది, మరియు వితంతువులు వితంతువులుగా జీవించవలసి వచ్చింది, పర్ణా వ్యవస్థ ఆవిర్భావం ప్రబలంగా మారింది.
- ఈ కాలంలో బాల్య వివాహాల ప్రాబల్యం పెరిగింది.

స్త్రీలకు విద్యావకాశాలు

తరువాతి వేద కాలంలో, పురుషులతో పోలిస్తే మహిళలకు విద్యకు సమాన ప్రాప్యత ఉంది, ఈ అభ్యాసం ఆ సమయంలో కీలకమైనదిగా పరిగణించబడింది. ఈ సమానత్వం క్రీస్తుపూర్వం 600 నాటి వైదిక కాలం ముగిసిన తరువాత కూడా కొనసాగింది, ఇది శతాబ్దాల తరువాత, క్రీ.పూ 200 వరకు కొనసాగింది.

- ఈ యుగంలో, బాలికలు మరియు బాలురు ఇద్దరూ గురుకులాలు అని పిలువబడే విద్యా సంస్థలకు చదువుకున్నారు, అక్కడ వారు బ్రహ్మచర్య ఆశ్రమంలో ఉన్నారు, ఇది వివాహానికి ముందు బ్రహ్మచర్య విద్యార్థి జీవితంలో ఒక దశ. ఇక్కడ వారికి వివిధ సబ్జెక్టుల్లో శిక్షణ లభించింది. ఉపనయనానికి అర్హత పొందాలనుకునే మహిళలు ఋగ్వేద శ్లోకాలు పాడటంలో ప్రావీణ్యంతో పాటు తత్వశాస్త్రం, తర్కం, వేద విద్య వంటి రంగాలలో రాణించాలని ప్రోత్సహించారు. అధర్వ వేదాన్ని అధ్యయనం చేయడానికి పురుషుల కంటే మహిళలే ఎక్కువగా మొగ్గు చూపడం గమనార్హం.
- అదనంగా, ఇంటి నుండి దూరంగా దీర్ఘకాలిక ప్రయాణాన్ని లేదా నివాసాన్ని భరించలేని దిగువ తరగతులలో మహిళల కోసం హోమ్ స్కూలింగ్ వ్యవస్థ ఉనికిలో ఉంది. కుమార్తెలు, వారి సోదరుల మాదిరిగానే, వ్యవసాయ పనులలో, ఆవులను పాలు తీయడం, నూలు తిప్పడం, అల్లడం మరియు కుట్టు వంటి నైపుణ్యాలను నేర్చుకోవడంలో తరచుగా వారి తండ్రులకు సహాయపడేవారు. నృత్యం,

వేద యుగంలో స్త్రీల స్థానం

చిత్రలేఖనం, చిత్రలేఖనం వంటి కళాత్మక కార్యకలాపాలలో కూడా శిక్షణ పొందారు. త్రైత్తిరియ సంహిత, శతపథ బ్రాహ్మణం వంటి గ్రంథాలు స్త్రీల ఆచరణాత్మక విద్య యొక్క ప్రాముఖ్యతను నొక్కిచెప్పాయి.

Adda247

తెలుగు